

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kometen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572119616/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

den Række af Aar, fra han som Lille saae *Kometen*, og til nu den var her igjen. Han huskede hvad Moder havde sagt ved Høvlspaanen i Lyset, han huskede de deilige Søbebobler, han blæste; hver var et Leveaar, havde han sagt, hvor skinnende, hvor farvesprængt! alt Deeligt og Glædeligt saae han deri: Barnelege og Ungdomslyst, hele den vide Verden aaben i Solskin, og ud i den skulde han! det var *Fremtidsbobler*. Som gammel Mand fornam han fra Claverets Strængs Melodier fra den svundne Tid: *Erindringsbobler* med Mindernes Farveskjær; der klang Bedstemoders Strikkevise:

»Vist ingen Amazone
Den første Strømpe bandt.«

Der klang Visen, som Husets gamle Pige havde sunget for ham som Barn:

15 »Her er saa mangen Fare
I Verden gjennemgaae,
For Den, som usg mon være
Og Lidet kan forstaae.«

Nu lode Melodier fra det første Bal, en Menuet og Molinaski; 20 nu lode bløde, veemodifulde Toner, der kom Taarer i den gamle Mands Øine, nu bruste en Krigsmarsch, nu Psalmesang, nu muntre Toner, Boble paa Boble, som da han som lille Dreng blæste dem af Søbevand.

[16] Hans Øine vare heftede mod Vinuet, en Sky derude paa 25 Himlen gled bort, han saae i den klare Luft *Kometen*, dens skinnende Kjærne, dens lysende Taagesløv.

Det var som om han havde seet det den Aften igaar, og dog laae et heelt rigt Menneskeliv imellem den Tid og nu; dengang var han Barn og saae i Boblerne »fremads«, nu viste Boblerne 30 »tilbage«. Han følte Børnesind og Barnetro, hans Øine lyste, hans Haand sank ned paa Tangenterne; – det klang som sprang der en Stræng.

»Kom dog og see, *Kometen* er her!« blev der raabt af Naboerne. »Himlen er saa deilig klar! kom dog for rigtig at see!«

35 Den gamle Skolemester svarede ikke, han var afsted for rigtig at see; hans Sjel var afsted paa større Bane, i et videre Rum, end *Kometen* gennemflyver. Og *den* blev der igjen seet paa fra det rige Slot, fra det fattige Huus, af Stimlen paa Gaden og af den Bønsomme paa den veiløse Hede. Hans Sjel blev seet paa 40 af Gud og af de kjære Forndgangne, dem, han længtes efter.

13 sunget| sjunget kr0. 17 Den, som| den som kr0. 18 kan| kun kr0.
19 lode| led kr0. 38 af Stimlen| fra Stimlen kr, af Stimlen O, ff. 126, 4.
Under teksten H. C. Andersen kr0.